

[Ove Munch.]

tillægsspørgsmål, om han ikke mener, at beregningen bør baseres på den billigste teknik, som kan anvendes? Spørgsmålet er altså ikke, om den faktiske udgift har været så og så stor, men hvis der er en rationel teknik, som er billigere, bør den så ikke lægges til grund for vurderingen? Og så vil jeg gerne fastholde, at det efter min vurdering kan ses af de tal, der står anført, at de ikke svarer til den mest rationelle teknik.

Handelsministeren (Knud Thomsen): Hr. Ove Munch har med stor skarpsindighed fastslået det tilsyneladende ejendommelige faktum, at kronebeløbet til gødningsforbrug pr. ha er større end det, der bliver godskrevet roedyrkere. Men dette hænger jo netop sammen med det andet fænomen, nemlig at samtidig er udbyttet af roer pr. ha steget. Det drejer sig altså i begge tilfælde om beløb, der er fikseret for nogle år siden, på den ene side det beregningsgrundlag, hvorefter man godskriver gødningsudgiften, og på den anden side en fiksering af roeudbyttet. Det ville i enhver henseende være naturligt, om man nu så på, om en ordning, der altså har løbet det meste af 10 år, kunne trænge til, skal vi sige, en ansigtsløftning, og der foregår da også arbejde dermed.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Arne Larsen* til handelsministeren:

„Vil ministeren søge gennemført en standardisering af restauranternes målebægersystemer?“

Skriftlig begrundelse:

Der findes i øjeblikket 22 forskellige målebægerstørrelser, der indbyrdes varierer med brøkdele af centiliter. Dette system gør det umuligt for restauranternes kunder at bedømme og sammenligne priser. Der bør efter spørgerens mening kunne gennemføres en forenkling af dette system med tilsvarende deklaration.

Formanden: Spørgeren har ordet for at supplere sin skriftlige begrundelse af spørgsmålet.

Arne Larsen: Vi sætter jo i almindelighed, de fleste af os da, tør jeg vel sige uden at træde nogen alt for nær, pris på en snaps, men nyder vi den ude på en restaurant i forbindelse med et par stykker mad, er det rigtigt, som et dagblad skriver, at det faktisk er nødvendigt at tage en kugleramme eller andet regneredskab under armen for at finde frem til snapsens pris. Kvantiteten af det udskænkede kan variere på 22 forskellige måder, idet der findes 22 forskellige målebægerstørrelser, der indbyrdes varierer med brøkdele af en centiliter. Det største er på 4,5 centiliter, men bruges vist uhyre sjældent — jeg har i det mindste aldrig stødt på det. Det mindste er på 1,3 centiliter. Ind imellem findes så spidsfindige mål som 1,71 centiliter og 2,57 centiliter. Alle disse 22 varierende størrelser skulle på en helflaske à 72 centiliter give fra 16 til 55 genstande.

På denne måde camoufleres prisen jo ganske væsentligt og til gene for restaurantgæsten. Det er faktisk en umulighed at konstatere varens reelle pris. Prisen kan, efter en lille privat undersøgelse, jeg har foretaget, variere fra 87 til 178 kr. for en helflaske udskænket i genstande. Derfor det stillede spørgsmål, om ikke handelsministeren vil udvirke en standardisering af målebægersystemet, så man kan få fastslået, at en genstand er en genstand, og at den har en ganske bestemt størrelse. Derved kan man så hurtigt finde ud af, hvad man egentlig betaler for den udskænkede vare.

Handelsministeren (Knud Thomsen): Vore forfædre holdt jo den danske brændevin højt i ære, og jeg forstår, at hr. Arne Larsen gerne vil bidrage dertil; det vil jeg også. Dengang var det jo nogle større mål, der blev udskænket, betydelig større, så vidt jeg har læst mig til. Til gengæld var priserne unægtelig betydelig mindre. Skiftende finansministre har ydet deres bidrag til at få den gode danske brændevin op i meget høje priser. Lad det nu hvile.

Jeg synes, hr. Arne Larsen har ganske ret i, at netop de høje priser bør medføre, at man bør kunne gøre det lettere for restaurationsgæster at se, hvad de får for deres penge. Og dér må jeg som neutral handelsminister tilføje, at det naturligvis gælder,